

Gömöri Géza Segélylapja

Gömöri Géza

DEGOB
Magyarországi Zsidók Deportáltakat Gondozó
Országos Bizottsága

Segélylap

Nyilvántartásunkban 6957 sz. alatt szerepel

Név: Gömöri Géza

Szül. év: 1921 hely: Budaörs

Anyja neve: Mellner Erzsébet

Uőzik: Budaörs

Segélyezés: P. 1500. Egyszeri ösztöndíj

IX. 7-7. példány

Budapest, 1945. IX. 7.

P. H.

Ezt a segélylapot a Jointtól kaptam, amikor hazajöttem, 1945. szeptember elsején, ezt kellett felmutatni, ha az oroszok igazoltattak, és akkor nem vittek el. [Mint a mellékelt fényképen látható, a segélylapot a DEGOB -- Deportáltakat Gondozó Országos Bizottság -- állította ki 1500 pengő segélyről, nem a Joint. -- A szerk.] A Nyugati pályaudvarról mindenkinek a Jointhoz kellett elmenni. Ott mutattam is a papírt, amit a welsi kórházban kaptam vöröskeresztes pecséttel, ami németül volt írva, hogy mikor szabadultam, és milyen beteg voltam. A Jointban ott állt egy nő, mondtam a nevemet, 'Gömöri Géza'. 'Te vagy az, Géza? Az Edit, a testvéred otthon van' -- mondta. Az anyámnak valamilyen unokatestvére vagy valamilyen rokona volt, aki adta ezt az igazolványt. 'Siess haza, Edit majd mindent elmond, de apád, anyád, azok sajnos?' Mikor hazamentem, már tudtam, hogy csak az Editet fogom megtalálni. A családukban a nővérem volt az egyedüli, aki

Auschwitzból hazajött. A nővérem 1945. júniusban, én meg szeptemberben. Az egyik barátom már hazajött júniusban, én akkor feküdtem flekktífusszal a welsi kórházban, és azt terjesztette rólam, hogy elpusztultam. Megmondta a nővéremnek is. Úgyhogy mikor szeptember elsején hazajöttem, csak álmélkodva kérdezte: 'Te élsz?' Mikor megláttam őt, mert mondták neki, itt a Géza, szaladt elém. Az életem egyik legfontosabb és legboldogabb találkozása volt. Átkaroltuk egymást, és sírtunk, végre találkoztunk. Ezután a nővéremnél laktam a Tó utcában, Újpesten, a Nap utca mögött, egy kétszobás kis magánházban. Ő zongorát tanított ebédért, mert 1945 előtt elvégezte a Zeneművészeti Főiskolát, így mindennap megvolt az ebéd. Igen nagy dolog volt, mindig azt ettem, amit ő hozott. Harmincöt kiló voltam, mikor fölszabadultam.